

עלון מגילת הצניעות

ב"ה / חודש תמוז תשע"ח / עלון מס' 3

תהלה לְדָוִד

תפילת הודיה לשׂרפת הפאה - ליום ב' פרשת בלק תשע"ח בבני ברק

לשם יחוד קודשא בריהּ הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

- הנה אנחנו מוכנים ומזומנים לקיים מצוות "פסילי אלהיהן תשרפון (ראשי תבות פאת) באש" ומצוות עשה לעקור ולשרש העבודה זרה מארץ ישראל לשמח את הקדוש ברוך הוא והשכינה, ולהמתיק את כל הגזרות מעל עם ישראל, לתקן את שורשם במקום עליון, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

רבון העולמים מודים אנחנו לפניך, על שזכיתנו להגיע למעמד קדוש ה' הזה, לבער העבודה זרה מארצנו, מודים אנחנו לך על כל פאה ופאה שזכיתנו לשרוף, וכשם שזכינו לבער עבודה זרה הזאת כך תזכנו אבינו מלכנו, לבער את כל העבודה זרה מארץ ישראל!

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא תודה שנתת לנו את הזכות לעשות המצוה הגדולה הזאת לבער העבודה זרה, וזכינו להיות מהיחידים שבדור לקבל שכר כנגד בלם (כמו שכתוב בספר חסידים).

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, מודים אנחנו לך על השכר הגדל, שאנו מקבלים עכשו, כנגד 15 מליון יהודים.

תודה לך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, על השגחה פרטית מושגחת ומשלמת, שזכיתי לבוא לכנס השרפה של הפאות.

אבינו האב הרחמן, מודים אנחנו לך, שזכינו בחשך הנורא הזה, להדליק את האור הזה של שרפת הפאה.

תוכן ענינים

עמוד 4

המשך
התפלה

עמוד 3

תפלה לכל איש
ואשה וילדי ובנות
ישראל
בכל מקום שהם

עמוד 2

המשך
התפלה

עמוד 1

תהלה לְדָוִד
תפילת הודיה
לשרפת הפאה

המשך תפילה

מוזרים אנחנו לך ה' אלקינו, על שזכיתנו לעשות מהפאות עפר ואפר, על פן בזכות אברהם אבינו, שהיה הראשון בעולם, להלחם ולבער העבודה זרה, ואמר על עצמו: "ואנכי עפר ואפר", בזכות זה תהפך את האפר לרפואה (אותם אותיות), שתהיה רפואה שלמה לכל חולי עמך ישראל, ובפרט לחלי המחלה הנוראה, הסרטן, רחמנא ליצלן. ותקים את שכנית עוננו מעפרה.

ותערב לפניך שרפת העבודה זרה, בעולה וקקרבן, ויהי נועם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידיו כוננה עלינו, ומעשה ידיו כוננהו:

על פן נקנה לך אבינו מלפנו, שכל בנות ישראל תלכנה בצניעות אמתית ויבערו גם המה את פאותיהן.

ובזכות זה תציל את עמך ישראל משרפות, שלא תשלט בבתי ישראל, והציל את עמך מ-טרור העפיפונים (שעולה בגימטריא פאה נכרית), ונתנה הארץ יבולה, ועץ השדה יתן פריו.

ואש השרפה תבער בלבנו, ותהפך ל-אש (ראשי תבות) אהבה שמחה, לאהבה אותך, ושמחה בך, לעבודה באש התלהבות גדולה, ובזכות זה נזכה לשמחת ירושלים, כי באש הצתה, ובאש אתה עתיד לבנותה.

והאור הגדול שיוצא מהשרפה, ותהפך לאורו של משיח, "כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור", " ותגלה משיח צדקנו במהרה, "וקם שבט מישראל, ומחץ פאתי מואב", שאתו נבער את כל הפאות שנשארו.

ובזכות האש הגדולה של שרפת הפאות, תקים מה שכתוב: "ואני אהיה לה חומת אש סביב, ולכבוד אהיה בתוכה" ותוריד לנו בית מקדש של אש!!!

ובזכות נשים צדקניות שמסרו נפש (ראשי תבות שייטל פאה נכרית) וממונם – אנא אבינו מלפנו תגאלנו בגאולה השלמה, עוד היום, אמן אמן אמן סלה נצח ועד! יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, לישועתך קויתי ה'!

ועכשו כולם נשיר ביחד: "ובכן צדיקים, יראו וישמחו בשרפת הפאה נכרית", וחסידי ברנה יגילו, וחסידי ברנה יגילו "ובכן צדיקים, ובכן צדיקים ישראל את הפאה" וחסידי ברנה יגילו, וחסידי ברנה יגילו ובכן צדיקים יראו וישמחו. וישרים יעלו. וחסידי ברנה יגילו. ועולתה תקפוץ פיה. והרשעה בלה בעשן תכלה. כי תעביר ממשלת

זריו מן הארץ

תְּפִלָּה לְכָל אִישׁ וְאִשָּׁה וְיֶלְדֵי וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם

שְׁנוֹתֵינוּ בְּיַד הַרְבָּנִים הַשְּׁבֵתָאִים, עֶזְרָה לָנוּ עֶזְרָה לָנוּ, וְקִיָּם מִה שֶׁהִבְטַחְתֵּנוּ: "כִּי מִחַה אֲמַחֶה אֶת זְכַר עַמְלֶךְ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם", כִּי אֵיכָכָה אוֹכַל וְתִרְאֶה בְּרַעַה אֲשֶׁר מִצְאָה אֶת עַמְּךָ, וְאֵיכָכָה תוֹכַל וְתִרְאֶה בְּאוֹבְדֵן יִשְׂרָאֵל בְּנֶדֶךָ, כִּי הֲרִי רַע וּמִר גּוֹרְלָהּ שֶׁל הַחוֹבֶשֶׁת פֶּאֶה - בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכֵן בְּבוֹא בְּמִלְחָמָה הַעֲרָבִיִּים לְשַׁחוּט כָּל חוֹשְׁבֵת פֶּאֶה, אִזּוּ אֲנִי הַסֵּר מֵאִתְּנוּ מִחֲטֵי־אֵי הַרְבִּים, הֲרַע - בְּנִים בְּנֵי הַחֹשֶׁד וְצִלְמוֹת, הַעֲרַב רַב בְּנֵי הַנְּחֵשׁ הַקְּדָמוֹנִי (וְהֵרָה בְּרֵאשִׁית כ"ה).

אֵוִי כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ, וְאַתָּה אֲבִינוּ, וְכִימִי צִאתְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם תִּרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת, בְּזִכּוֹת פִּנְחָס, פְּנֵה לְעֵלְבוֹן בְּנֶדֶךָ וְחוֹס עַל שְׂאֵרֵי פְּלִיטֵי יִשְׂרָאֵל, "הַפְּלֵה חֶסְדֶּיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִמִּתְקוֹמָמִים בְּיַמֵּינֶךָ" (תְּהִלִּים פֶּרֶק י"ז, ט), וְיִאֲבֹדוּ כָּל הַרְבָּנִים הַמִּתִּירִים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, מִי שֶׁעָנָה לְאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא בְּהֵר הַכְּרָמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ! וְתִרְדַּ אֵשׁ ה' מִהַשָּׁמַיִם לְשַׂרְף כָּל רַב הַמִּתִּיר וְהַמְכַשִּׁיר הַפֶּאֶה, וְיִתְקַנְּסוּ הַקְּתוּב בְּיַד נְבִיאֶךָ, "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית עֵשָׂו לְקֵשׁ" (עוֹבְדוֹת פֶּרֶק א' יח) (ש"ל בְּלֹו כְּאֲדַרְתַּ שְׁעֵר", וְהֵם רַבְּנֵי וְאַלּוֹפֵי עֵשָׂו, שְׂאוֹמְרֵי "יֵשׁ לִי רַב"), וְדַלְקוּ בָהֶם וְאַכְלוּם וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי יִהְיֶה דִבְרֵי, "כִּי בָאֵשׁ יִהְיֶה נִשְׁפָּט וּבְחֶרְבוֹ אֶת כָּל בָּשָׂר וְרַבּוֹ חִלְלֵי יְהוָה, (יִשְׁעִיָּה פֶּרֶק סו טו), וְאוֹמְרֵ: "כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעֵר פִּתְנוֹר וְהָיוּ כָּל יוֹדִים וְכָל עֹשֵׂה רִשְׁעָה קֵשׁ וְלֹהֵט אֶתְּם הַיּוֹם הַבֹּא אֲמַר יְהוָה צְבָאוֹת (מִלְּאֵבִי פֶּרֶק ג' ט), "אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָא" (תְּהִלִּים קי"ח כ"ה), שְׁנוֹכַל לְקַיֵּם אֶת כָּל עֲשֻׁרֵת הַדְּבָרוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ קוֹרְאִים עִכְשָׁנוּ, (שְׁמוֹת פֶּרֶק כ' א) וְיִדְבַר אֱלֹהִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמְרֵ: (ב) אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: (ג) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אַחֵרִים עַל פְּנֵי: (ד) לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בְּמַיִם מִתַּחַת לָאֶרֶץ: (ה) לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עֵזֶן אֲבֹת עַל בְּנֵים עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל רַבְעִים לְשֹׁנָאִי: (ו) וְעֹשֶׂה חֶסֶד לְאֵלְפִים לְאֵהָבֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי: (ז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁנָא כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה לְשֹׁנָא: (ח) זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: (ט) שִׁשֶּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעֹשִׂיתָ כָּל מְלָאכְתֶּךָ: (י) וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבַּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אֲתָהּ וּבְנֶדֶךָ וּבְתֶדֶךָ עַבְדֶּךָ וְאִמְתֶּךָ וּבְהִמְתֶּךָ וּגְרֶךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ: (יא) כִּי שִׁשֶּׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאֶרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בִּרְדֶּךָ יְהוָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וְיִקְדְּשֶׁהוּ: (יב) כַּבֵּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְּךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּן יְמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, כָּל יְכוֹל, אֲבִינוּ רוּעָה יִשְׂרָאֵל, "אוֹחִילָה לְאֵל אֲחִלָּה פְּנִי, אֲשֶׁאֲלֶה מִמֶּנּוּ מַעֲנָה לְשׁוֹן", בְּכָל לְבֵי אֲשִׁיחַ לְפָנֶיךָ, וְתִרְדַּ עֵינֵי דְמַעוֹת כְּפִיָּים, אֲנִי מִבְּקָשִׁים מִמֶּךָ, לְהוֹשִׁיעֵנוּ נַח! וּבְאֲמַת אֵין אוֹתוֹת וּמִלּוֹת שִׁיכּוֹלוֹת לְהַבִּיעַ אֶת הַצַּעַר הָאִיוִם שֶׁבּוּ אֲנִי שְׂרוּי, וְכָאֵב לְבִי וְנִשְׁמַתִּי, וְאִם הִיִּיתִי יְכוֹל הִיִּיתִי בּוֹכָה אוֹקִינּוּם שֶׁל דְּמַעוֹת, רַק אֵלֶיךָ ה' אֶקְרָא, "אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ" (תְּהִלִּים נ"א י"ז), לְאָדָם מַעֲרִכֵי לֵב וּמִיְהוָה מַעֲנָה לְשׁוֹן" (מִשְׁלֵי טו א), כִּי בְּיַדְךָ הַיְשׁוּעָה, וְאֵין מִי שִׁימְנַע מִמֶּךָ הַיְשׁוּעָה!

אֱתָה ה' אֱלֹהִים, אֲנִי רָאִה בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, הַנְּתוּנִים בְּיַד רַבְּנֵי הַעֲרַב רַב! שְׁמִסִּיתִים וּמִדִּיחִים אֶת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ לְלִבְשׁ פֶּאֶה נְכָרִית, וּמִתִּירִים אֶת הָעֶבֶדוּהָ זָרָה שֶׁל יְמִינוּ, נִגְדַּד כָּל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲמִתִּיִּים. וְהַרְבָּנִים הַמִּתִּירִים אֶת הַמְכַשִּׁירִים הַטְּמֵאִים שְׁמוֹרִידִים מְלִיוֹן יְלָדִים וְיִלְדוֹת נְעָרִים וּבַחֲזוֹרוֹת זְקֵנִים וְזִקְנוֹת לְבָאֵר שַׁחַת, וְאֵין מַצִּיל! אוֹי אֲבָא שְׁבִשְׁמַיִם, אֲנִי זְכוֹר לָנוּ זְכוֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ ע"ה רַעֲיָא מְהִימָנָא, שְׁעֵשִׂית עִמּוֹ נְסִים וּפְלֵא, וְתִפְתַּח הָאֶרֶץ אֶת פִּיהָ [רַאשֵׁי תְּבוֹת פֶּאֶה] וְתַבְלַע אֶתְּם וְאֶת בְּתִיחֶם, וְאֶת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לְקִרְחָ [רַבְּנֵי הַעֲרַב רַב] וְאֶת כָּל הַרְכוּשׁ, וְיִרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׂאֵלָה, וְתַכְסֵם עֲלֵיהֶם הָאֶרֶץ מִתּוֹךְ הַקְּהֵל, (בְּמִדְבָר טו ל"ב-ל"ג).

אֲנִי רְבוֹן הָעוֹלָמִים כָּל יְכוֹל, הַמְּבִיט לְאֶרֶץ וְתִרְעַד, עֹשֶׂה עִמָּנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת, וּבְעֵר מֵאִתְּנוּ אֶת כָּל הַמְּסִיתִים וּמִדִּיחִים לְעֶבֶדוּהָ זָרָה, אֶת כָּל הַרְבָּנִים הַמִּתִּירִים וּמְכַשִּׁירִים, אֶת הַפֶּאֶה הָאֲרוּרָה, וְתִפְתַּח הָאֶרֶץ אֶת פִּיהָ וְיִרְדּוּ שְׂאוֹל חַיִּים, הֵם וּבֵיתֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם", וְאוֹמְרֵ: (יחזְקֵאל ל"ח י"ח-י"ט), וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא בַּיּוֹם בּוֹא גּוֹג עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל נֹאֵם אֲדַנִּי יְהוָה תַּעֲלֶה חֲמַתִּי בְּאִפִּי, וּבְקִנְיָתִי בָאֵשׁ עֲבַרְתִּי דְּבַרְתִּי אִם לֹא בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה רַעַשׁ גְּדוֹל עַל אֲדָמַת יִשְׂרָאֵל, וְרַעַשׁוּ מִפְּנֵי דְגִי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיִּת הַשָּׂדֶה וְכָל הַרְמוֹשׁ הַרְמוֹשׁ עַל הָאֲדָמָה וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְאוֹמְרֵ: (יִשְׁעִיָּה פֶּרֶק ב' ט, כ"ב), וְיִשָּׁח אָדָם וְיִשְׁפַל אִישׁ וְאֵל תִּשָּׂא לָהֶם, חֲדָלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ כִּי בְּמָה נִחְשָׁב הוּא".

אֲנִי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם קַנָּא לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל, וְהַסֵּר מֵאִתְּנוּ אֶת כָּל הַעַמְלָקִים הָאֵלּוּ, כִּי הֵם הַגּוֹרְמִים לְמִיתַת צַעִירִים וְצַעִירוֹת יְלָדִים וְיִלְדוֹת, כְּמַחֲלַת הַסֶּרְטָן הַנּוֹרָאָה, אֲשֶׁר בָּאָה בְּגִלְלַת הַפֶּאֶה הָאִיוֹמָה, "רְאִיתִי אֶת דְּמַעַת הַעֲשׂוֹקִים וְאֵין מִנְחָם לָהֶם". אֲנִי מִמֶּךָ אֲבִינוּ שְׁבִשְׁמַיִם, אֵיךְ תִּרְאֶה אֶת עַמְּךָ אֲהוּבֶיךָ,

(א) לא תרצח לא תנאף לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר: (ד) לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחסמו וכל אשר לרעך: (ה) ויאמר יהוה אל משה פה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם: (ו) לא תעשוני אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: (ז) ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו.

ובזכות זה נזכה למה שהנביא ישעיה אומר (ישעיה ד, א), והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם: (ח) אם רחץ אדני את צאת גנות ציון ואת דמי ירושלם ידח מקרבה ברוח משפט וברוח בער. שרק הקדושים ינצלו (ראה רד"ק יואל ג, ה, ואבות על פנים בהקדמה). על כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזה. להעביר גלולים מן הארץ. והאלילים פרות יפרתו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמחה להפנות אליך כל רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל. כי לך תכרע כל ברך. תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את על מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפתוב בתורתך. יהוה ימלוך לעלם ועד: ונאמר. והיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד.

אנה השם, תביא את מפת הפנים על הארץ ותהי הפנה בכל הפאה אשר על פני האדמה, מגרדת כל ראש, עד שיהיו חיבות לשים מטפחת להנצל מומפת הפנים המגרדת נורא נוראות, וכל הלוכשות פאה נכרית יחזרו בתשובה שלמה, ותלבשנה מטפחת צנועה, וכן לציון גואל, בזכות נשים צדקניות, ושלח לנו אלהי הנביא ומשיח צדקך, שיעשו כאן סדר אמת, צדק, ומשפט, והאמת תצא לאור, וסקול יסקלו כל הרבנים המתירים והמכשירים, כמו שפתוב בתורה: (דברים פקד יג) כי יסיתך אחיך בן אמה או בנה או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשיך בסתור לאמר גלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: (ח) מאלהי העמים אשר סביבתכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: (ט) לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמול ולא תכסה עליו: (י) כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: (יא) וסקלתו באבנים ומת פי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: (יב) וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך.

ואנא תתן לב למלכים ולשרי הארץ, לגרש את הערב רב מן הארץ, כמו שנאמר (חזקאל כ לח-לט) "וכרותי מקם המרדים והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי אני יהוה" ואת שם קדשי לא תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליתכם", כי במדבר יתמו ושם ימותו כל הרשעים, כדי שיהיו השאר צרופים ומזוככים ככסף, שכן כתוב (דניאל יב י), "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשפלים יבינו", וכתוב, (מלאכי פקד ג כג-כד) הנה אנכי שלח לכם את אלהי הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא: והשיב לב אבות על פנים ולב בנים על אבותם פן (פ"ן ראשי תבות פאה נכרית) אבוא והפיתי את הארץ חרם, ופירש רש"י לבער הרשעים, והפיתי את הארץ חרם" שכל אשה שהולכת בפאה נכרית היא בחרם, כמו שעשו חרם הצדיקים הקדושים בעל הפלאה ושדי חמד עם ספר תורה בידם, זיע"א.

אנא ה' קיים מה שפתוב בזכריה (יד א), "ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם ביום הלחמו ביום קרב" [כי הרבנים והבתי דינים, ה-250 בני קרח האלו יותר גרועים מהגויים], "התנצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום" (שמות פקד יד א), "ואנא תוריד עליהם אש וגפרית מן השמים", שנאמר (חזקאל פקד לח כב) "ונשפטתי אתו בדבר ובדם וגשם שוטף ואבני אלגביש", וגו'. "יהוה אלהים צבאות השיבנו האר פניך ונשעיה" (תהלים פקד כ), עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידי הושיעה ימינך וענגי, השתא בעגלה ובזמן קריב אמן אמן נצח סלה ועד! "לישועתך קויתי ה'!". בזכות התפלה הזאת יתקיים הפסוק (ישעיה פקד כו א) "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והגדחים בארץ מצרים והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם".

